

สรุปข่าวการประชุมมติคณะรัฐมนตรี
วันที่ 1 กรกฎาคม 2568
ประเด็นเศรษฐกิจ และกระทรวงการคลัง

1. เรื่อง มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้เพิ่มเติม “โครงการค้ำชู เราช่วย ระยะที่ 2” และมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยเพิ่มเติมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

1. เห็นชอบแนวทางการดำเนินโครงการค้ำชู เราช่วย ระยะที่ 2 ของธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (ธอท.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ตามหลักการในข้อ 2.1 โดยใช้กรอบวงเงินงบประมาณตามที่ได้รับการจัดสรรเพื่อดำเนินโครงการค้ำชู เราช่วย ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 (ตามข้อ 1.1) และได้มีการปรับปรุงกรอบวงเงินงบประมาณของแต่ละสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (Specialized Financial Institutions: SFIs) ให้สอดคล้องกับจำนวนผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการและภาระที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแล้ว ทั้งนี้ มอบหมายให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ทั้ง 6 แห่ง ทำความตกลงกับสำนักงบประมาณ (สงป.) เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีตามความเหมาะสมโดยคำนึงถึงสภาพคล่องของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) แต่ละแห่งต่อไป

2. เห็นชอบมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยที่ได้รับผลกระทบ จาก COVID-19 ตามมาตรการสินเชื่อสู้ภัย COVID-19 ที่เสนอในข้อ 2.2.1 และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

3. รับทราบมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้โครงการสินเชื่อตามนโยบายรัฐบาลตามที่เสนอในข้อ 2.2.2 และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปรวมทั้ง รับทราบเป้าหมายลูกหนี้ที่จะได้รับการช่วยเหลือลดภาระหนี้ผ่านมาตรการของ กค. ตามที่เสนอในข้อ 3.

1. เรื่องเดิม

1.1 โครงการค้ำชู เราช่วย

คณะรัฐมนตรีมีมติ (11 ธันวาคม 2567) เห็นชอบการดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) (โครงการค้ำชู เราช่วย) ของธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. ธอท. ธสน. และ ธพว. พร้อมอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีจำนวนรวมทั้งสิ้น 38,920 ล้านบาท เพื่อชดเชยการสูญเสียรายได้ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ทั้ง 6 แห่งตามโครงการค้ำชู เราช่วย และรับทราบการปรับลดอัตราเงินนำส่งจากสถาบันการเงินเข้ากองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (FIDF Fee) เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์ดำเนินมาตรการฯ รวมทั้งมีมติในส่วนอื่น ๆ

1.2 มาตรการสินเชื่อสู้ภัย COVID-19

คณะรัฐมนตรีมีมติ (5 พฤษภาคม 2564) เห็นชอบมาตรการสินเชื่อสู้ภัย COVID-19 รวมถึงอนุมัติงบประมาณวงเงินรวม 10,000 ล้านบาท จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อดำเนินมาตรการดังกล่าว มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

หัวข้อ	สาระสำคัญ
วัตถุประสงค์	เพื่อเพิ่มสภาพคล่องชั่วคราวในการดำรงชีวิตให้แก่ประชาชนและบรรเทาความเดือดร้อนสำหรับผู้ได้รับผลกระทบจาก COVID-19
แนวทางการดำเนินการ	ธนาคารออมสินและ ธ.ก.ส. สนับสนุนสินเชื่อวงเงินรวม 20,000 ล้านบาท (แห่งละ 10,000 ล้านบาท) ให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ ผู้มีรายได้ประจำ (ยื่นคำขอสินเชื่อ ผ่านธนาคารออมสิน) และเกษตรกรรายย่อยหรือลูกจ้างภาคการเกษตร (ยื่นคำขอสินเชื่อ ผ่าน ธ.ก.ส.) วงเงินสินเชื่อไม่เกินรายละ 10,000 บาท อัตราดอกเบี้ยคงที่ (Flat Rate) ไม่เกิน ร้อยละ 0.35 ต่อเดือน ระยะเวลากู้ไม่เกิน 3 ปี (ปลอดชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 6 งวดแรก)
ระยะเวลาการยื่นขอสินเชื่อ	ตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2564 ต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติ (4 มกราคม 2565) ขยายระยะเวลาออกไปถึงวันที่ 30 กันยายน 2565
งบประมาณ	รัฐบาลชดเชยความเสียหายที่เกิดจากหนี้ NPLs รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 10,000 ล้านบาท (แห่งละไม่เกิน 5,000 ล้านบาท)

2. สาระสำคัญของเรื่อง

2.1 แนวทางการดำเนินโครงการค้ำกู้ เราช่วย ระยะที่ 2

ภายใต้เศรษฐกิจที่มีความไม่แน่นอนสูง จากทั้งปัญหาเชิงโครงสร้าง ที่ส่งผลให้ความสามารถทางการแข่งขันลดลง และความท้าทายจากนโยบายการค้าโลกที่มีความไม่ชัดเจน และมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น ขณะที่กลุ่มเปราะบางจำนวนมากยังคงเผชิญกับปัญหาในการชำระหนี้ส่งผลให้คุณภาพสินเชื่อยังมีแนวโน้มปรับตัวลดลง โดยเฉพาะสินเชื่อ SMEs และรายย่อย ดังนั้น กค. โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงได้มีการหารือร่วมกันเพื่อพิจารณาขยายคุณสมบัติโครงการค้ำกู้ เราช่วย ภายใต้ “โครงการค้ำกู้เราช่วย ระยะที่ 2” ซึ่งมีหลักการสำคัญเช่นเดียวกับการดำเนินโครงการค้ำกู้ เราช่วย ในระยะแรก คือ (1) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแก้หนี้ (2) มาตรการเฉพาะกลุ่มที่เน้นช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางที่มีโอกาสรอดให้สามารถฟื้นตัวกลับมาชำระหนี้ได้ หรือกลับมาเข้าถึงสินเชื่อในระบบได้และ (3) เป็นมาตรการชั่วคราว ที่มีแนวทางป้องกันมิให้ลูกหนี้เสียวินัยในการชำระหนี้ (Moral Hazard) โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

2.1.1 มาตรการจ่ายตรง คงทรัพย์ ขยายคุณสมบัติลูกหนี้ให้ครอบคลุมลูกหนี้ที่มีสถานะดังต่อไปนี้ โดยยังคงใช้ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 (Cut-off Date)

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 (ตามข้อ 1.1)	ข้อเสนอของ กค. ในครั้งนี้
	(1) หนี้ที่มีการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา <u>รวมกันเกินกว่า 30 วัน จนถึง 365 วัน</u> นับแต่วันถึงกำหนดชำระ หรือ
	(2) หนี้ที่ไม่มีการค้างชำระหรือค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา <u>รวมกันไม่เกิน 30 วัน</u> นับแต่วันถึงกำหนดชำระ <u>ที่เคยมีประวัติการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา <u>รวมกันเกินกว่า 30 วัน</u> และได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามมาตรการแก้หนี้</u> อย่างยั่งยืน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2565 รวมถึงภายใต้หลักเกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (Responsible Lending) ในปี 2567

	(3) หนี้ที่ไม่มีการค้างชำระหรือค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันไม่เกินกว่า 30 วัน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ที่เคยมีประวัติการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา รวมกันไม่เกินกว่า 30 วัน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2565 และ ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามมาตรการแก้หนี้อย่างยั่งยืน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2565 รวมถึงภายใต้หลักเกณฑ์การให้ สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (Responsible Lending) ในปี 2567
	(4) หนี้ที่มีการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา รวมกันเกินกว่า 365 วันเป็นต้นไป นับแต่วันถึงกำหนดชำระ
ทั้งนี้ ประเภทสินเชื่อและวงเงินสินเชื่อ สถาบันการเงินที่เข้าร่วมมาตรการ และรูปแบบการให้ความช่วยเหลือและ เงื่อนไขของมาตรการ เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 (ตามข้อ 1.1)	

2.1.2 มาตรการจ่าย ปิด จบ ขยายคุณสมบัติลูกหนี้และประเภทสินเชื่อ ดังนี้

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 (ตามข้อ 1.1)	ข้อเสนอของ กค. ในครั้งนี้
ลูกหนี้บุคคลธรรมดาที่ถูกจัดชั้นเป็น NPLs และมี ภาระหนี้คงค้างไม่เกิน 5,000 บาท โดยครอบคลุม สินเชื่อทุกประเภท ที่อยู่ในนามบุคคลธรรมดา โดยใช้ ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 (Cut-off Date)	(1) ลูกหนี้ บุคคลธรรมดาที่ ค้างชำระเงินต้นหรือ ดอกเบี้ยเป็นระยะเวลา รวมกันเกินกว่า 90 วัน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 (2) ลูกหนี้ต้องมีภาระหนี้คงค้าง ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 ไม่ เกินเพดานที่กำหนดของแต่ละประเภทสินเชื่อ ดังนี้ (2.1) กรณีสินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน (Unsecured Loan) กำหนดภาระหนี้คงค้างไม่เกิน 10,000 บาทต่อบัญชี (2.2) กรณีสินเชื่อที่มีหลักประกัน (Secured Loan) กำหนด ภาระหนี้คงค้างไม่เกิน 30,000 บาท ต่อบัญชี และมีวงเงิน สินเชื่อต่อบัญชีตามที่กำหนดโดยลูกหนี้แต่ละรายสามารถเข้า ร่วมมาตรการได้มากกว่า 1 บัญชี
ทั้งนี้ สถาบันการเงินที่เข้าร่วมมาตรการ รูปแบบการให้ความช่วยเหลือและเงื่อนไขของมาตรการ เป็นไปตาม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 (ตามข้อ 1.1)	

2.1.3 เพิ่มเติมมาตรการปรับโครงสร้างหนี้เพิ่มเติมสำหรับหนี้ NPLS ที่ไม่มีหลักประกัน (Unsecured Loan) (มาตรการจ่าย ตัด ต้น) (เป็นมาตรการใหม่ที่เสนอมาในครั้งนี้)

หัวข้อ	สาระสำคัญ
วัตถุประสงค์	เพื่อให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่ลูกหนี้สินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน (Unsecured Loan) ที่มี ยอดหนี้ไม่สูงและเป็น NPLs เพื่อให้ลูกหนี้สามารถปิดจบหนี้ได้เร็วขึ้น
สถาบันการเงิน ที่เข้าร่วมมาตรการ	(1) ธนาคารพาณิชย์ ซึ่งรวมถึงบริษัทลูกในกลุ่มธุรกิจ (2) สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) 6 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. ธอท. ธสน. และ ธพว.
คุณสมบัติลูกหนี้และ ประเภทสินเชื่อ	เป็นหนี้ที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 90 วัน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ และเป็นสินเชื่อ Unsecured Loan ที่มียอดหนี้คงค้างไม่เกิน 50,000 บาท ต่อบัญชี ทั้งนี้ ประเภทสินเชื่อไม่รวมถึงประเภทลูกหนี้ตามมาตรการ จ่ายตรง คงทรัพย์ โดยต้องเป็นสัญญาสินเชื่อที่ทำขึ้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 2567 และสถานะลูกหนี้ข้างต้นใช้ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 (Cut-off Date)
รูปแบบการให้ ความช่วยเหลือและ เงื่อนไข	(1) ปรับโครงสร้างหนี้ให้มีเงื่อนไขเป็นการผ่อนชำระคืนเป็นงวด (Term Loan) และกำหนดอัตราผ่อนชำระค่างวดต่อเดือนขั้นต่ำที่ร้อยละ 2 ของยอดเงินต้นคงค้างสินเชื่อ ก่อนเข้าร่วมมาตรการ เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยค่างวดที่ลูกหนี้ชำระจะนำไปชำระ ต้นเงินทั้งจำนวน สำหรับดอกเบี้ยจะพักการชำระไว้ทั้งหมดในช่วงระยะเวลา 3 ปี (2) ลูกหนี้ที่อยู่ในมาตรการจะไม่สามารถก่อหนี้อุปโภคบริโภคใหม่ใน 12 เดือนแรก (3) หากลูกหนี้สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ตลอดระยะเวลา 3 ปี สถาบันการเงินจะยกเว้นดอกเบี้ยที่พักไว้ให้ลูกหนี้ โดยสถาบันการเงินจะขอชดเชยดอกเบี้ยจากแหล่งเงินทุนภาครัฐ ร้อยละ 50 ของดอกเบี้ยที่ยกเว้นให้ลูกหนี้ และสถาบันการเงินจะรับภาระร้อยละ 50

2.1.4 แหล่งเงินจากภาครัฐในการดำเนินโครงการค้ำจุน เราช่วย ระยะที่ 1 และ ระยะที่ 2 เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 (ตามข้อ 1.1)

2.2 มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยเพิ่มเติมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) กค. ได้มอบหมายให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ดำเนินมาตรการเพื่อช่วยเหลือลดภาระให้แก่ลูกหนี้รายย่อยของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ซึ่งมีความเปราะบางมากกว่าลูกหนี้ของธนาคารพาณิชย์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.2.1 การดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ตามมาตรการสินเชื่อสู้ภัย COVID-19

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา		
ลูกหนี้ ตามมาตรการสินเชื่อสู้ภัย COVID-19 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2564 (ตามข้อ 2.2) ที่ยังไม่มีความพร้อมในการชำระหนี้คืน ดังนี้		
สถาบันการเงิน	บัญชี	ภาระหนี้คงเหลือ
ธนาคารออมสิน	291,132 บัญชี	2,732 ล้านบาท
ธ.ก.ส.	13,146 บัญชี	70 ล้านบาท
รวม	304,278 บัญชี	2,802 ล้านบาท
โดยบางส่วนเป็นลูกหนี้ที่เคยมีประวัติการชำระหนี้ที่ติดมาตลอด แต่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ส่งผลให้ขาดสภาพคล่องจนไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ และลูกหนี้บางส่วนที่เป็นหนี้ครั้งแรกเพราะต้องการเงินทุนไปหมุนเวียนในช่วงสถานการณ์ COVID-19 แต่ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้จนกลายเป็น NPLs ซึ่งหากไม่ได้รับการช่วยเหลือจะส่งผลให้ลูกหนี้มีประวัติเป็นหนี้เสียในข้อมูลของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (National Credit Bureau: NCB) และทำให้สูญเสียโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการเงินในอนาคต		
แนวทางการช่วยเหลือ		
มติคณะรัฐมนตรี (5 พฤษภาคม 2564 ตามข้อ 2.2)	ข้อเสนอของ กค. ในคราวนี้	
รัฐบาล <u>ชดเชยความเสียหายที่เกิดจากหนี้ NPLs</u> รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 10,000 ล้านบาท	ให้ธนาคารออมสินและ ธ.ก.ส. ดำเนินการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณี โดยที่ยังไม่ดำเนินการตัดหนี้สูญออกจากบัญชี พร้อมทั้งให้ธนาคารออมสินและ ธ.ก.ส. <u>นำงบประมาณที่ได้รับชดเชยความเสียหายจาก NPLs</u> ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2564 <u>มาให้ความช่วยเหลือแก่ลูกหนี้เพื่อไม่ให้เป็น NPLs หรือหมดสิ้นภาระหนี้ที่เกิดจากมาตรการดังกล่าวต่อไป</u>	

2.2.2 มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้โครงการสินเชื่อตามนโยบายรัฐบาล

แนวทางการช่วยเหลือ
(1) ธนาคารออมสินดำเนินการช่วยเหลือลูกหนี้โครงการสินเชื่อตามนโยบายรัฐบาลอื่น ๆ ที่ได้รับการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นจาก NPLs ที่มีภาระหนี้คงเหลือไม่เกิน 40,000 บาท ซึ่งมีจำนวนประมาณ 226,382 บัญชี ภาระหนี้ประมาณ 6,605 ล้านบาท โดยธนาคารออมสินจะติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ที่มากกว่าเกณฑ์ปกติของธนาคาร และจะดำเนินการปิดบัญชีเนื่องจากลูกหนี้ไม่นำเงินมาชำระและตัดเป็นหนี้สูญทั้งหมด โดย ไม่ติดใจทวงถามอีกต่อไป ซึ่งจะช่วยให้ลูกหนี้หมดภาระหนี้ หลุดพ้นจากประวัติหนี้เสียและมีโอกาสเข้าถึงสินเชื่อในระบบได้เร็วขึ้น (2) เพื่อให้ความช่วยเหลือครอบคลุมถึงลูกหนี้กลุ่มเกษตรกรและลูกหนี้กลุ่มเปราะบางมากขึ้น เห็นควรให้ธ.ก.ส. พิจารณามาตรการช่วยเหลือลูกหนี้เพิ่มเติม เพื่อช่วยบรรเทาภาระหนี้ของลูกหนี้ให้หมดภาระหนี้ได้เร็วขึ้นและหลุดพ้นจากประวัติหนี้เสียโดยเร็ว

3. เป้าหมายลูกหนี้ที่จะได้รับการช่วยเหลือลดภาระหนี้ ผ่านมาตรการของ กค.

กค. ได้มีมาตรการเพื่อช่วยเหลือลดภาระหนี้ให้กับลูกหนี้อย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าจะช่วยเหลือลดภาระลูกหนี้ได้สูงสุด 6.1 ล้านบัญชี คิดเป็นภาระหนี้ทั้งสิ้นจำนวน 1.2 ล้านล้านบาท มีผลการดำเนินมาตรการและเป้าหมาย ดังนี้

3.1 ผลการดำเนินมาตรการ

มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ตามโครงการสินเชื่อเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับผู้มีอาชีพอิสระที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19
ธนาคารออมสินช่วยเหลือลูกหนี้ NPLs ตามโครงการฯ เพื่อไม่ให้เป็น NPLs หรือหมดภาระหนี้แล้วจำนวน 835,242 บัญชี ภาระหนี้ 5,854 ล้านบาท และ ธ.ก.ส. ช่วยเหลือลูกหนี้แล้วจำนวน 256,921 บัญชี ภาระหนี้ 1,763 ล้านบาท
การจัดตั้งบริษัท บริหารสินทรัพย์อารีย์ จำกัด (ARI-AMC)
เป็นการร่วมทุนระหว่างธนาคารออมสินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (BAM) เพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือลูกหนี้ที่เป็น NPLs ให้เข้าสู่กระบวนการปรับโครงสร้างหนี้หรือใกล้เคียงหนี้ โดย ARI-AMC รับโอนหนี้จากธนาคารออมสิน ครั้งที่ 1 แล้ว เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2567 จำนวน 133,687 บัญชี ต้นเงินจำนวน 10,712 ล้านบาท และคาดว่าจะรับโอนลูกหนี้ครั้งถัดไปภายในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ในเบื้องต้นจำนวน 261,872 บัญชี ต้นเงิน จำนวน 13,168 ล้านบาท
(1) เดิม กค. คาดว่าลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติที่ได้รับการช่วยเหลือผ่านโครงการคุณสู้ เราช่วย มีจำนวน 1.9 ล้านราย หรือ 2.1 ล้านบัญชี คิดเป็นยอดสินเชื่อคงค้างประมาณ 890,000 ล้านบาท (2) จากการสำรวจข้อมูลผลการคัดกรองคุณสมบัติจากสถาบันการเงิน ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2568 พบว่าลูกหนี้ที่ลงทะเบียนและมีคุณสมบัติเข้าข่ายร่วมโครงการได้ จำนวน 0.59 ล้านราย (คิดเป็น ร้อยละ 30 ของลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติเข้าร่วมโครงการทั้งหมด 1.9 ล้านราย) เป็นยอดหนี้ 430,000 ล้านบาท (คิดเป็น ร้อยละ 49 ของยอดหนี้ที่มีคุณสมบัติเข้าร่วมโครงการทั้งหมด 890,000 ล้านบาท)

3.2 เป้าหมายมาตรการ

โครงการคุดู้ เราช่วย (ระยะที่ 2) (ตามข้อ 3.1)	
(1) คาดว่ามีลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติที่ได้รับการช่วยเหลือเพิ่มเติมจำนวน 1.8 ล้านราย หรือ 2.0 ล้านบัญชี คิดเป็นยอดสินเชื่อคงค้างประมาณ 310,000 ล้านบาท	
(2) เมื่อรวมความช่วยเหลือทั้งในโครงการคุดู้ เราช่วย ระยะที่ 1 และระยะที่ 2 แล้ว จะสามารถช่วยเหลือลูกหนี้ได้จำนวน 3.7 ล้านราย หรือ 4.1 ล้านบัญชี คิดเป็นยอดสินเชื่อคงค้างประมาณ 1.2 ล้านล้านบาทหรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 20 ของจำนวนบัญชีสินเชื่อบ้าน สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์/รถจักรยานยนต์และสินเชื่อธุรกิจทั้งหมด	
มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ตามมาตรการสินเชื่อสู้ภัย COVID-19 (ตามข้อ 3.2.1)	
คาดว่าจะมีลูกหนี้ของธนาคารออมสินที่มีคุณสมบัติที่ได้รับการช่วยเหลือ จำนวน 291,132 บัญชี ภาระหนี้คงเหลือ 2,732 ล้านบาท และมีลูกหนี้ของ ธ.ก.ส. ที่มีคุณสมบัติที่ได้รับการช่วยเหลือ จำนวน 13,146 บัญชี ภาระหนี้ คงเหลือ 70 ล้านบาท	
มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้โครงการสินเชื่อตามนโยบายรัฐบาล (ตามข้อ 3.2.2)	
คาดว่าจะมีลูกหนี้ของธนาคารออมสินที่มีคุณสมบัติที่ได้รับการช่วยเหลือจำนวนประมาณ 220,000 บัญชี ภาระหนี้ประมาณ 6,600 ล้านบาท	

4. กค. ได้จัดทำรายละเอียดข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา 27 และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ด้วยแล้ว

2. เรื่อง การทบทวนการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2568

คณะรัฐมนตรีรับทราบประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 14) ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2568 เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2568 เป็นต้นไป ตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติ (2 เมษายน 2567) รับทราบประกาศ คณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำประเภทกิจการโรงแรม ลงวันที่ 27 มีนาคม 2567 เพื่อลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน 2567 เป็นต้นไปโดยใช้สำหรับนายจ้างและลูกจ้างที่ทำงานในสถานประกอบกิจการประเภทกิจการโรงแรม ระดับ 4 ดาวขึ้นไป และมีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ในพื้นที่ 10 จังหวัดนำร่อง¹ ในเขตพื้นที่ที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูง โดยให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่ม เป็นอัตราวันละ 400 บาท (ปรับเพิ่มอัตราวันละ 30-55 บาท เฉพาะบางเขตพื้นที่) ต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติ (24 ธันวาคม 2567) รับทราบประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 13) ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2567 เพื่อลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไปซึ่งเป็นการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มในอัตราวันละ 7-55 บาท เป็นอัตราวันละ 337-400 บาท โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป โดยอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี 2568 จำแนกเป็น 17 อัตรา สรุปได้ ดังนี้

1.1 กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นวันละ 400 บาท ใน 4 จังหวัด และ 1 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง และอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นวันละ 380 บาท ใน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1.3 กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอัตราวันละ 372 บาท ในเขตท้องที่ กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ได้แก่ จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและสมุทรสาคร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5)

1.4 กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ 67 จังหวัดที่เหลือ โดยปรับค่าจ้างขั้นต่ำ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2

2. ในครั้งนี้คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 22 (คณะกรรมการชุดปัจจุบัน) ได้พิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2568 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2568 โดยได้มีมติเห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ใน 3 กลุ่ม อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ เช่น (1) แรงงานมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน มีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น (2) ผู้ประกอบการสามารถลดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นจะจูงใจให้มีแรงงานเข้าสู่สถานประกอบกิจการมากขึ้น ดังนี้

2.1 ให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในท้องที่กรุงเทพมหานคร (ทุกพื้นที่) เพิ่มในอัตราวันละ 28 บาท เป็นอัตราวันละ 400 บาท (เดิม 372 บาท)

2.2 ให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในประเภทกิจการโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม² เฉพาะโรงแรมประเภท 2 (โรงแรมที่มีห้องพัก 50 ห้องขึ้นไป หรือมีห้องพักและห้องอาหารหรือสถานที่ประกอบอาหาร) ประเภท 3 (โรงแรมที่มีห้องพัก ห้องอาหารหรือสถานที่ประกอบอาหาร สถานบริการ หรือห้องประชุมสัมมนา) และประเภท 4 (โรงแรมที่มีห้องพัก ห้องอาหารหรือสถานที่ประกอบอาหาร สถานบริการ และห้องประชุมสัมมนา) ทั่วประเทศ เป็นอัตราวันละ 400 บาท

2.3 ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในประเภทกิจการสถานบริการ ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ³ ทั่วประเทศ เป็นอัตราวันละ 400 บาท

ทั้งนี้ คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 22 ได้เห็นชอบให้ประกาศใช้บังคับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2568 เป็นต้นไป

[อัตราค่าจ้างขั้นต่ำในท้องที่อำเภอและจังหวัดอื่น ๆ ยังเป็นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเดิมตามประกาศ คณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 13) ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2567)]

3. คณะกรรมการค่าจ้างจึงได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 14) ลงวันที่ 17 มิถุนายน 2568 โดยกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2568 เป็นต้นไป และให้ยกเลิก (1) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ประเภทกิจการโรงแรม ลงวันที่ 27 มีนาคม 2567 และ (2) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 13) ลงวันที่ 23 ธันวาคม 2567

¹ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดกระบี่ ชลบุรี เชียงใหม่ ประจวบคีรีขันธ์ พังงา ภูเก็ต ระยอง สงขลา และสุราษฎร์ธานี

² กิจการโรงแรม หมายถึง โรงแรมตามกฎหมายกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2566

³ กิจการสถานบริการ หมายถึง สถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 เช่น สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือ เครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการโดยมีรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง (เช่น จัดให้มีการแสดงดนตรีและการแสดงเพื่อการบันเทิงซึ่งปิดทำการหลังเวลา 24.00 นาฬิกา)

3. เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกของไทยประจำเดือน พฤษภาคม และ 5 เดือนแรกของปี 2568

คณะรัฐมนตรีรับทราบ เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนพฤษภาคม 2568 และ 5 เดือนแรกของปี 2568 ตามที่กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) เสนอ

สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

1. สรุปสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจำเดือนพฤษภาคม และ 5 เดือนแรกของปี 2568

การส่งออกของไทยในเดือนพฤษภาคม 2568 มีมูลค่า 31,044.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,025,477 ล้านบาท) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 11 ที่ร้อยละ 18.4 หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย ขยายตัวที่ร้อยละ 20.3 การชะลอการบังคับใช้ภาษีศุลกากรต่างตอบแทนของสหรัฐฯ ส่งผลให้การส่งออกเร่งตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการขยายตัวของเศรษฐกิจดิจิทัล ทำให้ความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น ในขณะที่สินค้าเกษตรกลับมาขยายตัวจากการส่งออกมันสำปะหลัง และผลไม้ที่เพิ่มขึ้นขึ้น โดยเฉพาะทุเรียน เงาะ และมังคุด ทั้งนี้ การส่งออกของไทย 5 เดือนแรกของปี 2568 ขยายตัวที่ร้อยละ 14.9 หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย ขยายตัวที่ร้อยละ 13.9

มูลค่าการค้ารวม

มูลค่าการค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐ เดือนพฤษภาคม 2568 มีมูลค่าการค้ารวม 60,972.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 18.2 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 31,044.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 18.4 การนำเข้า มีมูลค่า 29,928.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 18.0 ดุลการค้า เกินดุล 1,116.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภาพรวม 5 เดือนแรกของปี 2568 มูลค่าการค้ารวม มีมูลค่า 277,527.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 13.1 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนการส่งออก มีมูลค่า 138,202.0 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 14.9 การนำเข้า มีมูลค่า 139,325.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 11.3 ดุลการค้า ขาดดุล 1,123.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการค้าในรูปเงินบาท เดือนพฤษภาคม 2568 มีมูลค่าการค้ารวม 2,026,639 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.6 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 1,025,477 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.8 การนำเข้ามีมูลค่า 1,001,162 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.5 ดุลการค้า เกินดุล 24,315 ล้านบาท ภาพรวม 5 เดือนแรกของปี 2568 มูลค่าการค้ารวม มีมูลค่า 9,376,787 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.5 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การส่งออก มีมูลค่า 4,640,426 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 8.2 การนำเข้ามีมูลค่า 4,736,361 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.9 ดุลการค้า ขาดดุล 95,936 ล้านบาท

การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 8.1 (YoY) กลับมาขยายตัวในรอบ 3 เดือน โดยสินค้าเกษตร ขยายตัวร้อยละ 6.8 และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 10.1 โดยมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ขยายตัวร้อยละ 10.2 (ขยายตัวในตลาดจีน มาเลเซีย เวียดนาม สหรัฐฯ และกัมพูชา) ไม้สัด แช่เย็น แช่แข็ง และแปรรูป ขยายตัวร้อยละ 9.3 (ขยายตัวในตลาดสหราชอาณาจักร จีน มาเลเซีย เนเธอร์แลนด์ และเกาหลีใต้) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ ขยายตัวร้อยละ 75.1 (ขยายตัวในตลาดอินเดีย มาเลเซีย เมียนมา จีน และเวียดนาม) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ขยายตัวร้อยละ 10.5 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ลิเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และอียิปต์) ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 25.5 (ขยายตัวในตลาดจีน สหรัฐฯ กัมพูชา ลาวและมาเลเซีย) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ขยายตัวร้อยละ 15.5 (ขยายตัวในตลาดจีน มาเลเซีย เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และอินเดีย) และผลไม้กระป๋องและแปรรูป ขยายตัวร้อยละ 24.9 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ จีน เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย และแคนาดา) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ ข้าว หดตัวร้อยละ 9.9 (หดตัวในตลาดฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น อิรัก ฮองกง และสิงคโปร์ แต่ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ แอฟริกาใต้ จีน ไนจีเรีย และแคนาดา) ยางพารา หดตัวร้อยละ 7.8 (หดตัวในตลาดจีน มาเลเซีย สหรัฐฯ เกาหลีใต้ และอินเดีย แต่ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น เวียดนาม บราซิล เยอรมนี และอิตาลี) และเนื้อสัตว์และของปรุงแต่งที่ทำจากเนื้อสัตว์ หดตัวร้อยละ 0.1 (หดตัวในตลาดญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร ลาว ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ แต่ขยายตัวในตลาดกัมพูชา เมียนมา ฮองกง เยอรมนี และสิงคโปร์) ทั้งนี้ 5 เดือนแรกของปี 2568 การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ขยายตัวร้อยละ 0.2

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 22.9 (YoY) โดยมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 104.0 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ จีน ฮองกง เนเธอร์แลนด์ และสิงคโปร์) รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 15.0 (ขยายตัวในตลาดออสเตรเลีย ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น เวียดนาม และสหรัฐฯ) ผลิตภัณฑ์ยาง ขยายตัวร้อยละ 34.2 (ขยายตัวในตลาด จีน สหรัฐฯ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และอินเดีย) เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล ขยายตัวร้อยละ 34.8 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์และเยอรมนี) แผงวงจรไฟฟ้า ขยายตัวร้อยละ 41.4 (ขยายตัวในตลาดฮ่องกง ไต้หวัน จีน มาเลเซีย และสิงคโปร์) อัญมณีและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ขยายตัวร้อยละ 2.4 (ขยายตัวในตลาดอินเดีย เยอรมนี สหราชอาณาจักร สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และอิตาลี) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ เม็ดพลาสติก หดตัวร้อยละ 4.4 (หดตัวในตลาดจีน อินเดีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น และเวียดนาม แต่ขยายตัวในตลาดมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ตุรกี เบลเยียม และกัมพูชา) เครื่องโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ หดตัวร้อยละ 20.8 (หดตัวในตลาดเนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น จีน ลาว และฮ่องกง แต่ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ เม็กซิโก สิงคโปร์ไอร์แลนด์ และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์) ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ หดตัวร้อยละ 9.5 (หดตัวในตลาดจีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ มาเลเซีย เกาหลีใต้ และเวียดนาม แต่ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ ซาอุดีอาระเบีย เนเธอร์แลนด์ อียิปต์ และไต้หวัน) อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทρανซิสเตอร์และไดโอด หดตัวร้อยละ 32.1 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ฮ่องกง อินเดียสาธารณรัฐเช็ก และเวียดนาม แต่ขยายตัวในตลาดญี่ปุ่น จีน เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และไต้หวัน) ทั้งนี้ 5 เดือนแรกของปี 2568 การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 19.6

ตลาดส่งออกสำคัญ

การส่งออกขยายตัวเกือบทุกตลาดสำคัญ ปัจจัยส่วนหนึ่งมาจากประเทศผู้นำเข้าเร่งสั่งซื้อสินค้าในช่วงที่สหรัฐฯ ชะลอการบังคับใช้ภาษีต่างตอบแทนเป็นระยะเวลา 90 วัน ภาพรวมการส่งออกไปยังกลุ่มต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (1) **ตลาดหลัก ขยายตัวร้อยละ 19.0** โดยขยายตัวต่อเนื่องในตลาดสหรัฐฯ ร้อยละ 35.1 จีน ร้อยละ 28.0 สหภาพยุโรป (27) ร้อยละ 16.6 และ CLMV ร้อยละ 20.8 แต่หดตัวเล็กน้อยในตลาดอาเซียน (5) ร้อยละ 0.3 และ ญี่ปุ่น ร้อยละ 0.9 (2) **ตลาดรอง ขยายตัวร้อยละ 18.6** โดยขยายตัวในตลาดเอเชียใต้ ร้อยละ 22.3 ทวีปออสเตรเลีย ร้อยละ 8.4 ตะวันออกกลาง ร้อยละ 22.8 แอฟริกา ร้อยละ 21.4 ลาตินอเมริกา ร้อยละ 15.9 รัสเซียและกลุ่ม CIS ร้อยละ 18.0 และสหราชอาณาจักร ร้อยละ 20.0 (3) **ตลาดอื่น ๆ หดตัวร้อยละ 15.0**

2. แนวโน้มการส่งออกระยะต่อไป

กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ว่าในช่วงครึ่งหลังของปีนี้ ต้องติดตามความคืบหน้าผลการเจรจาภาษีการค้ากับสหรัฐฯ หลังจากที่นายพิชัย นริพทะพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้ร่วมหารือกับผู้แทนการค้าสหรัฐฯ (USTR) ที่กรุงปารีส โดยไทยได้จัดส่งข้อเสนอเชิงนโยบายที่มุ่งส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ภายใต้กรอบความร่วมมือที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน โดยมีผลตอบรับในเชิงบวกจากฝั่งสหรัฐฯ ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญที่จะปูทางไปสู่การเจรจาเพื่อผ่อนคลายสถานการณ์ทางการค้า และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกรอบเจรจาที่เน้นสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ระหว่างไทยและสหรัฐฯ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ยังคงเฝ้าติดตามปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าไทย ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา ความวุ่นวายในภูมิภาคตะวันออกกลาง และปัญหาการเปี่ยงเบนการค้า ซึ่งทางกระทรวงฯ ให้ความสำคัญสูงสุดและติดตามอย่างใกล้ชิดอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเป็นธรรมทางการค้าแก่ทุกฝ่าย

จัดทำโดย สำนักงานคลังจังหวัดเชียงราย

ที่มา : www.thaigov.go.th